

[Erik Hansen (Vejle, amt).]

man er blevet forskudsregistreret. Systemet er selvfølgelig ens for alle kommuner, men til- og fraflytning foregår mere jævnt i andre kommuner og er derfor ikke af så stor betydning. Jeg nævner dette, ikke fordi jeg tror, at det lader sig rette, i hvert fald ikke uden store administrative besværligheder, men fordi indenrigsministeren kan have det i tankerne, når tilskuddet til særlig vanskeligt stillede kommuner skal fordeles.

Vi kan tiltræde, at de bestående udligningsordninger bevares for hovedstadsområdet, indtil et lovforslag på dette område vil blive vedtaget. Vi kan også tiltræde forhøjelsen af skattegrundlagstilskuddet til amtskommunerne med den hjemmel, der nu foreslås indføjet til at foretage reguleringer både i opadgående og nedadgående retning, såfremt der sker ændringer i byrde- og opgavefordelingen mellem amtskommunerne og staten.

Det er nok muligt, ja, vel sandsynligt, at man senere, når vi får gennemført en hovedstadsordning, også for amtskommunernes vedkommende som allerede nu ønsket af Københavns og Frederiksberg kommuner skal gå over til tilskud efter objektive udgiftskriterier efter de retningslinjer, som nu er foreslået for primærkommunernes vedkommende, men hensynet til landsudligningen gør, at man på nuværende tidspunkt må foretrække en forhøjelse af det amtskommunale skattegrundlagstilskud.

Sammenfattende kan jeg sige, at det konservative folkeparti er tilfreds med, at indenrigsministeren har fremsat dette lovforslag. Det er et lovforslag med perspektiv i, det peger fremad, det tager ikke noget af kommunernes selvbestemmelsesret, det skaber bedre harmoni mellem kompetence og økonomisk ansvar, og det opretholder den samme udlignende faktor, som vejrefusionerne gjorde. Det er ganske vist et supplement til allerede bestående tilskud, men dette lovforslag baner vej for en fjernelse af disse tilskud og også for en nedsættelse af forskellige refusioner og vil forhindre, at nye tilskud skulle blive nødvendige selv ved en ændret opgavefordeling mellem staten og kommunerne. Man har de objektive udgiftskriterier at bygge på. Det er muligt, at den vægt, de forskellige udgiftskriterier indgår med, skal justeres efterhånden. Derfor er vi

tilfreds med, at loven optages til revision i folketingsåret 1972-73.

Det konservative folkeparti kan som sagt anbefale lovforslaget, og vi kan tilsige en velvillig behandling under udvalgsarbejdet.

Niels Helveg Petersen: Jeg kan ikke lade være med at starte med at sige, at den totale mangel på interesse, som pressen viser dette lovforslag, er et godt eksempel på, at meget af det arbejde, som foregår her i folketinget sagligt og roligt og i enighed, ikke interesserer pressen overhovedet.

Den ordning, som her skitseres for en kommunal udligningsordning, byrdefordelingsordning efter udgiftsbehov, kan jeg hilse velkommen. Problemet har ved de tidligere lejligheder, hvor man har diskuteret dette problem, været, at det var vanskeligt at se, at man kunne udforme de objektive tilskudskriterier på en administrativt fornuftig måde. Det, der her skitseres og udformes i lovforslaget, ser fornuftigt ud. Det er yderligere hensigten efter lovforslaget, at modellen her skal bruges ved afløsning af andre refusionsordninger. Også det kan jeg hilse med tilfredshed. Det vil kunne indgå som et mere permanent instrument ved fremtidige ændringer i byrde- og opgavefordelingen. Det er der således isoleret set ikke noget at sige til; jeg skal kun gøre den ene bemærkning til det, at det jo efterhånden ikke er noget særlig enkelt system, vi har. Vi har refusionssystemerne både over for amter og kommuner, ganske vist med mindre procentsatser og på færre områder, men dog som et i hvert fald indtil videre helt uundværligt led i byrdefordelingen imellem stat, amter og kommuner, især inden for sociale, sundhedsmæssige og visse undervisningsmæssige områder.

Ud over refusionsordningerne har vi så for amternes vedkommende skattegrundlagstilskudssystemet, og for kommunerne har vi dels denne nye ordning, dels udligningen mellem rige og fattige kommuner, tilskuddene til vanskeligt stillede kommuner og så et par særordninger for hovedstadsområdets vedkommende.

Det er altså ikke enkelt. Skulle man ønske noget, var det, at det kunne blive enklere engang i fremtiden, og det her fremsatte lovforslag ser jo ud til at kunne bidrage til en forenkling. Lovforslaget er i sine princip-